

– відповідні місцеві державні адміністрації, якщо їм делеговані функції з управління об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст;

– уповноважені особи з питань управління комунальними корпоративними правами в органах управління господарських товариств, перелік яких затверджується відповідно обласною чи районною радою;

– органи і служби, створені радами кількох територіальних громад для управління об'єктами спільної власності цих громад на підставі рішень загальних зборів жителів територіальної громади або шляхом референдуму чи опитування.

Рішення щодо утворення, будівництва об'єктів спільної власності територіальних громад приймається відповідними радами з урахуванням доцільності утворення, будівництва відповідних об'єктів права комунальної власності, наявності коштів, суспільної необхідності та інших критеріїв [1]. Отже, право власності являє собою урегульовані законодавством суспільні відносини з володіння, користування та розпорядження майном.

Використані джерела

1. Бабаєв В. М. Управління міським господарством: теоретичні та прикладні аспекти: Монографія. – Х.: Магістр, 2004. – 204 с.

2. Конституція України [прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. із змінами внесеними Законом України від 08.12.2004р.]. – К.: Мін-во юстиції України, 2006. – 124 с.

3. Територіальна громада: знаннєвість, дієвість : [монографія] / Ю.О.Куц, В. М. Сінченко, В. В. Мамонова, С. В. Газарян / за заг. ред. Ю.О.Куца. – 170 с.

4. Якимчук С. П. Адаптація на теренах місцевого самоврядування підходів до ухвалення рішень в різних школах управліннь [Електронний ресурс] / С. П. Якимчук, Г. А. Борщ // Державне управління: теорія та практика. – 2010. – № 1. – С. 196-201. – Режим доступу: www.nbu.gov.ua/e-journals/DUTP/2010-1

Коробій Людмила

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Попович Т.М.)

РЕАЛІЗАЦІЯ КОНТРОЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ В ОРГАНІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Функція контролю найчастіше розглядається як діяльність з виявлення та аналізу фактичного стану функціонування об'єкта зіставлення цього стану з наміченими цілями і завданнями, оцінки контрольованої діяльності, вжиття

заходів щодо усунення виявлених недоліків і недопущення їх у майбутньому. Таке комплексне поняття не обмежується спостереженням, фіксуванням відхилень і інформуванням про них.

Контроль традиційно представляють у вигляді двох взаємодіючих підсистем: суб'єктів контролю і об'єктів контролю (контролюючої і контрольованої підсистеми). Об'єктами контролю можуть виступати місія, цілі й стратегія організації, стан виконання управлінських процесів, діяльність структурних підрозділів, виконавська дисципліна службовців.

Контроль, як і будь-який різновид діяльності, має певну організаційну структурованість, організаційний механізм здійснення, який, у свою чергу, складається з певної кількості елементів. Таким чином, сукупність елементів реалізації функції контролю державного органу включає в себе: цілі та завдання контролю; суб'єкти контролю (працівників, керівників); об'єкти фінансового контролю: параметри фінансових операцій та фінансових відносин; нормативно-правове забезпечення, що включає: загальне фінансове законодавство, внутрішнє правове забезпечення державного органу (накази та розпорядження, протоколи); методичне забезпечення, що включає в себе наступні методики: визначення показників, що характеризують діяльність державного органу; інформаційне забезпечення, яке включає: результати фінансового моніторингу, результати аудиторських перевірок, інформацію про середньогалузеві показники пов'язані із сферою компетенції державного органу; управлінський регламент, що визначає форми та методи контролю, які застосовуються державним органом, а також правила прийняття рішень по всім основним питанням, що пов'язані з контролем

Формування механізму організаційного забезпечення контролю органу влади передбачає створення єдиного порядку проведення заходів з контролю, значення форм та методів контролю, які б забезпечували координацію дій усіх підконтрольних суб'єктів у сфері повноважень наданих державному органу. Метою організаційного механізму є забезпечення ефективності контролю. Зазначимо, що в сучасних умовах головною особливістю організаційного механізму роботи під час контролю державних органів є те, що він регулюється нормами адміністративного права. Правове забезпечення системи контролю у сфері державного управління складається з масиву законодавчих актів, що регулюють окремі види контролю. Немає єдиного акту, який би охоплював усі ланки діяльності держави щодо здійснення контрольних повноважень.

Головним завданням налагодження механізму контролю є його організаційна спрямованість. Суть контрольної діяльності полягає не лише у виявленні негативних явищ і тенденцій, порушень законності і дисципліни, а й у виробленні заходів, які б забезпечували належний рівень управлінської діяльності, виховували працівників у дусі дотримання законодавства і

дисципліни, що стало б необхідним елементом їх діяльності. Контроль має надавати допомогу державним службовцям у виконанні їх завдань і повноважень, сприяти проведенню в життя прийнятих рішень, охоплювати перевіркою діяльність не лише окремих службовців, а всього апарату, систему взаємовідносин між суб'єктами і об'єктами управління, підвищувати відповідальність за доручену частину діяльності.

Значення контролю в сфері державної служби полягає в забезпеченні нормальної роботи державних органів та їх апарату, кожного керівника, посадової особи. На основі вивчення літературних джерел [1-4], вважаємо, що основними завданнями контролю у системі державного управління та в частині реалізації покладених на орган влади повноважень є:

- організація ефективної роботи державних органів та їх апарату;
- забезпечення законності і дисципліни в управлінській діяльності;
- виявлення негативних явищ в управлінні, порушень законності і дисципліни, перевірка виконання прийнятих рішень;
- усунення виявлених у результаті контролю недоліків;
- попередження порушень законності і дисципліни та визначення шляхів усунення причин і умов, що сприяють порушенням;
- надання допомоги державним службовцям у здійсненні їх завдань і повноважень шляхом інструктування, навчання, розповсюдження кращих зразків роботи;
- підвищення вимогливості до керівників, а їх – до себе і своїх підлеглих.

До таких головних принципів організаційного механізму контролю можна віднести: об'єктивність, постійність, неупередженість, гласність, дієвість, результативність, плановість, професіоналізм, науковість, коректність і субординаційність, компетентність і спеціалізацію, систематичність, відповідальність.

Використані джерела

1. Дисципліна і контроль у сфері діяльності органів виконавчої влади : матеріали наук.-практ. конф. / за заг. ред. В. І. Лугового, Ф. Т. Панасюка. К. Вид-во НАДУ, 2004. 212с.
2. Люк Л. Організація контролю за виконанням документів в місцевих державних адміністраціях. URL: <http://buk-visnyk.cv.ua/30-0/427/>
3. Кохан С. Концепція контролю у державному управлінні. Університетські наукові записки. 2008. № 2. С.263
4. Щодо здійснення перевірки законності застосування дисциплінарного стягнення у вигляді звільнення. Держслужбовець. Серпень. 2018. № 8. URL: <https://i.factor.ua/ukr/journals/ds/2018/august/issue-8/article-38624.html>